

universitātes avīze

SVĒTSDIENA,
1. SEPTEMBRIS,
2002. GADS

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

Nº1

Sveicam visus ar jaunā mācību gada sākšanos!

lu sienās

Vai Universitātes seja būs smaidīga

LU rektors profesors
Ivars Lācis

"Universitāte ir mīļa un jauka, bet reizēm te iet kā ...," tā rektors atzinās kādā augusta dienā, kad lūdzām viņu uzrunāt LU scimi ar laikraksta "Universitātes Avīze" starpniecību. Tomēr varējām vienoties, ka uz brīdi lielās

problēmas pagaidīs un fiksīmies. Kā noskaidrojām, ļoti bieži, pat pārāk, pietrūkst laika sarunai. Pārskrējieni, pavirši uzklaušīta vai pat neuzklaušīta informācija rada pārpratumus, kas traucē harmoniski dzīvot, domāt, strādāt. Jauki, ka LU rektors profesors Ivars Lācis 2002./2003. mācību gadā vēlas, lai mēs visi pievērsām lielāku vērību sarunai, īpaši akadēmiskai.

Visiem Universitātes ļaudīm jānovēl veiksmīgu gadu! Veiksme būs nepieciešama. Pirmkārt, tālab, ka daudz darāma darba un lielākais darāmo darbu lauciņš būs saistīts ar administratīvo reformu. Jaunie departamenti izvirzīs citus spēles noteikumus un mēģinās kļūt par mūsu akadēmiskā darba darītāju un studentu tiešiem palīgiem, kurus varētu nosaukt par "palīgins-

trumentiem". Šis palīg-daļas lielā mērā veido Universitātes seju. Kad Universitātē ierodas cilvēks no ārpusē, ko viņš redz? Ne jau visus studentus, visus pasniedzējus, neskaitāmās programmas un projektus. Viņš ierauga, piemēram, Raiņa bulvāra 19 vestibulu, tos cilvēkus, kas viņam var vai arī nevar sniegt kaut kādu informāciju. Ja par studijām, tad tas ir Studiju informācijas centrs, Studiju padomnieku centrs. Ja tas ir cilvēks, kas mēģina atrast kontaktu ar Universitāti, lai veidotu zinātnisko vai saimniecisko sadarbību, viņš nonāk Zinātņu vai Studiju daļā. Varbūt nākotnē viņš nonāks Akadēmiskajā departamentā, bet ne par to ir runa. Viņš nonāk pie tiem mūsējiem, kas ir interfeiss ar ār pasauli, proti, mūsu seja.

Pēdējos gados lielu vērību esam pievērsuši ēkām, telpām, daudz remontējuši. Atve-

ram jaunas bibliotēkas, iepērkam vairāk grāmatu. Mēs varam lepoties par starptautiskiem panākumiem zinātniskos un tehnoloģiskos projektos.

Jājautā, vai mēs esam pievērsuši pietiekamu uzmanību savai sejai? Ir jāzina, kādu seju ar kādu līdzekli kopt. Ja mēs par sevi nerūpējamies, sākam slikti izskatīties. Ja slikti izskatāmies, pie mums nenāk precinieki. Tāpēc šķiet, ka jaunajā studiju gadā par saviem administratīvā darba nodrošinātājiem gan vecajās daļās, gan jaunajos departamentos mums visiem ir jā rūpējas un jādomā visvairāk. Šiem visiem administratīvās reformas skartajiem cilvēkiem arī pašiem būs daudz dažādu jaunumu. Tāpēc gribu novēlēt veiksmi.

2. lpp. ▶

jūsu zināšanai

Nenopietni par nopietno jeb ieteikumi ikvienam LU studentam

Universitāte ir līdzīga lielam konveijeram, kura galaproduktus ir diplomēti un, iespējams, arī zinoši studenti. Nepārdzīvo, ja kāds no šī milzīgā mehānisma zobrautājiem tevi šur tur iespiež. Atceries, ka patiesībā ne jau tu tam kalpo, bet gan tas tev. Izmanto to savā abā!

© Uzmanīgi iepazīsties ar savām tiesībām un pienākumiem. Iespējams, tas glābs ne tikai atzīmi, bet arī palīdzēs saglabāt savu vietu Universitātes studentu pulcīnā.

© Ja tev ir kādas neskaidriņas, pirms ielaidies strīdos ar Universitātes administrāciju, pašķirsti Studiju

ceļvedi. Tici vai ne – tur ir diezgan daudz interesantas un noderīgas informācijas.

© Nekad, nekad neaizmirsti par sesiju, taču nedzīvo arī mūžīgās bailēs no tās! Laicīgi izvērtē savas spējas un iespējas un notici tam, ka viss būs kārtībā.

© Ja vēl nemāki no galvas noskaitīt, kur tu isti mācies, tad noteikti noskaidro un iegūmē, jo āgri vai vēlū kāds tev to pajautās.

© C daļas kursi – vienreizēja iespēja apgūt to, kas neietilpst tevis izvēlētajā studiju programmā. Pirms izdari izvēli, pārlicies, vai tu to patiesām vēlies.

© Daļa lekciju nav obligātas. Ja gribi – nenāc, taču atce-

ries, ka atzīme ieskaīšu grāmatīnā tev ir vajadzīga jebkurā gadījumā.

© Ja pasniedzējs lekcijas laikā tev piedāvā naudu kafijai, tad nenoraidi viņa piedāvājumu. Ja jau viņš uzskata, ka tas tev palīdzēs izglototies, tas tā ir.

© Neguli un pavisam noteikti nekrāc auditorijas pirmās rindās. Labākajā gadījumā tev ignorēs, bet sliktākajā – pamodinās.

© Ja pasniedzējs pirms eksāmena vai ieskaītes liek sagatavot špikerus, paklausi viņam! Pastāv diezgan liela iespēja, ka tu tos drīkstēsi izmantot.

© Ja esi nolēmis izmantot Universitātes bibliotēku pa-

kalpojumu, tad uzmanīgi iepazīsties ar to noteikumiem. Galu galā – brīdinājumu skaits taču ir ierobežots...

© Domājot par studijām, neaizmirsti par izklaidēm. Kur gan citur, ja ne tusiņos tu iepazīsies ar vecāko kursu studentiem, kas tev pastāstīs to, ko nezini, bet gribētu uzzināt.

© Studentu kopmitnes. Hmm... jā... Skaties, ka tik pārāk neiepatikas...

Labi, tas nu bija tas, ko drīkst un ir iespējams uzrakstīt. Pārējo gan jau tu pats drīz uzzināsi. Lai tev veicas!!!

UNIVERSITĀTES STUDENTE

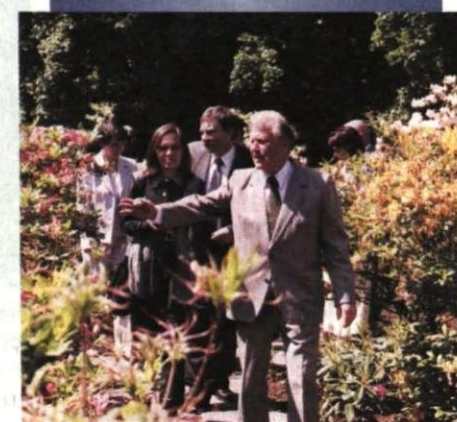
Šajā numurā
Vasarā bija gan izlaidumi, gan konferences, semināri, svarīgas tikšanās, jubilejas, gan, protams, ceļojumi

LU starpdisciplinārās Eiropas studiju magistrantūras pirmajā absolventu izlaidumā 19. jūnijā runā absolvents Normunds Vuguls

LU zinātņu prorektors Indriķis Muižnieks sarunā ar ES paplašināšanās komisāru Gintaru Ferhoigenu

Profesors Rihards Kondratovičs - gids rododendru pasaulē LU Botāniskā dārzā jubilejā maija beigās

Vai Universitātes seja būs smaidīga

◀ 1. lpp.

Otrkārt, veiksmi vajadzētu novēlēt studentiem. Sevišķi tāpēc, ka nemitīgi notiek studiju procesa pilnveidošana un pārmaiņas. Šobrīd parādās dažāda programmu realizācijas laikos. Jau vairākus gadus mēģinām ieviest modifikācijas bakalauru studiju ilgumā, un LU jau ir bakalauru studiju programmas, kuru garums ir trīs studiju gadi jeb apjoms 120 kredītpunkti. Sākot ar šo mācību gadu, tādā programmu skaits pieaugs. Līdz ar to notiek pāreja uz jaunu programmu plānu īstenošanu – pārvietojam saturu nedaudz starp bakalauru un maģistrantūru programmām jau akreditēto programmu ietvaros un tādējādi radām papildu darbu gan pasniedzējiem, gan studentiem. Tādēļ studentiem vēlū veiksmi, lai varētu orientēties mainīgajā situācijā.

Ja runājam par pasniedzējiem, arī viņiem veiksmes nekad nevar būt par daudz. Sveicot akadēmiskos spēkus jaunajā mācību gadā, gribu uzsvērt, ka šoruden LU ir lieli svētki. Mēs esam spējuši iegūt 23 jaunus profesorus. Es ceru, ka līdz ar viņu ienākšanu Universitātē, virknē specialitāšu, radīsies papildu radošā procesa iespējas studentiem, piemēram, politoloģijā, socioloģijā, kur beidzot ir savi profesori! Līgumu slēgšanas laikā viņi visi bija uz pārrunām, un esmu ļoti gandarīts par idejām, ko kolēģi nes sevī, un viņu gatavību strādāt jaunā kvalitātē. Pārrunājot mūsu kopīgos uzdevumus gan no Universitātes re-

torāta puses, gan arī no akadēmiskā darba pildītāju puses, atklājas virkne līdz šim isti nefiksētu problēmu, kuru risināšanā vajadzīga veiksmē.

Piemēram, vairāki cienjami kolēģi sarunā par Universitātē akūti darāmajiem darbiem vērsa uzmanību uz akadēmiska dialoga nepieciešamību, uz to, ka mūsu skriešanas režīmā sarunai nepietiek laika. Ja nav sarunas, tad nevar tikt realizēts nevienš projekts, kurš attiecas uz kopējo saimi kā tādā. Ja nav sarunas, jūs nevarat neko izmainīt ne ģimenē, ne fakultātē, ne Universitātē. Protams, pa-

nozīmību.

Ļoti svarīgi ir apzināties arī iepriekš paveiktā apjomu. 2002. gadā ir padarīts ļoti daudz labu darbu, par to visiem paldies. Lielākie veikumi ir remontu un celtniecības sektorā. Jau pavasara semestra beigās pabeidzām Filoloģijas un Moderno valodu fakultātes bibliotēkas remontu.

Rudens semestra sākumā durvis vērš jaunās ēdnīcas Aspazijas bulvārī 5, Visvalža ielā 4a un Raiņa bulvārī 19. Manuprāt, cilvēki, kas pūlējušies, lai šīs ēdnīcas varētu mūs visus uzņemt, ir pelnījuši nopietnu pal-

nātā Latvijas Universitātes attīstības redzējuma, sūtības, stratēģiskajiem mērķiem.

Uzdevums numur viens 2002./2003. mācību gada laikā ir kvalitātes celšana visdažādākajos aspektos – sākot no studiju kvalitātes un beidzot ar personāla dzīves kvalitāti. Šobrīd neko nevar pārdot, ja produkts nav kvalitatīvs. Ar vārdu "pārdot" nevajag saprast tīri mehānisku iztirgošanas pasākumu, bet raudzīties plašāk – man ir, un es došu...

Universitātes sūtība saka, ka LU ir garantis Latvijas attīstībai. Latvijas attīstībā varam lepoties par jomām, kurās mēs strauji tuvojamies Eiropas Savienībai. Drīz būsīm NATO, mums aug nacionālais kopprodukts, bet Rīgā ir arī cilvēki, kas ar izstieptu roku stāv pie lielveikaliem, pie baznīcas, ēdnīcas, arī mūsu Inženieru ielā. Universitātē ikvienam vajadzētu apzināties savu atbildības daļu par šiem cilvēkiem. Mums varbūt ir vistiešākā atbildība par to, lai rīt tādā lūdzēju nebūtu. Nez vai pietiek ar labi paveiktu pētniecisku projektu, kurš sniedz ieguldījumu vienā, otrā vai trešajā zinātnu nozarē. Nez vai pietiek ar labi uzrakstītu bakalaura vai maģistra darbu, vai eseju vienā, otrā vai trešajā studiju programmā. Ir jāapzinās, ka mums LU ir jārada tādas vērtības, kas ir pārdomamas plašāk, kas nav tikai atklājums vienas katedras ietvaros, bet var kļūt par reālu ieguldījumu tautsaimniecībā, garīgajā un sabiedrības attīstībā, tātad Latvijas nākotnē.

Varbūt tas skan nenopietni vai pārāk ambiciozi, bet, ja

mūsu ikdienas darbā, kurā ir daudz labu rezultātu, sāk nepietikt ar labi izdarīto, mums jārada kaut kas ekstrā ar super kvalitāti. Kaut kas tāds, kas beidzot sāks *kustināt* nopietnas lietas Latvijas attīstībā. Lai nonāktu līdz rezultātiem, kas var radīt jaunas kvalitātes idejas, mums ir atļauts dot tikai visaugstākās kvalitātes produktu.

Pirmais uzdevums ikvienam savā sektorā un visiem kopā tādā varētu būt kvalitātes kultūra LU. Otrs uzdevums – katram mēģināt saprast un padarīt saprotamu arī plašākai sabiedrībai – kas tad isti ir ikviens un arī Universitātes produkts. Mūsu produkts, piemēram, varētu būt publisks labums. Proti, tāds labums, kas nepieder vienam, kas principā nevar piederēt vienam un arī lokāli sabiedrībai, bet ir vispārējs.

Ja atradīsim ikvienā darbībā to LU produkta daļu, kas var dot publisku labumu, un šo labumu, cik nu ir mūsu spēkos, veidosim kvalitatīvu, mēs būsīm izpildījuši jau divus uzdevumus.

Trešais uzdevums ir būt izturīgiem, meistarīgiem, dedzīgiem, veselīgiem. Mēdzu teikt – jābūt žiperīgiem.

Visiem šajā mācību gadā ir jāmēģina vairāk uzsmaidīt spogulim, respektīvi, sev, kaimiņam, sarunu partnerim, padotajam, vadītājam un galu galā – garām ejošajam un skrejošajam studentam un kolēģim.

Rektoru profesoru Ivaru Lāci uzklausijs **ILZE BRINKMANE**

Uzdevums numur viens 2002./2003. mācību gada laikā ir kvalitātes celšana visdažādākajos aspektos – sākot no studiju kvalitātes un beidzot ar personāla dzīves kvalitāti.

stāv jautājums, vai kaut ko vajag mainīt labā ģimenē, jaukā fakultātē, brīnišķīgā Universitātē? Bet, lai saprastu – vajag vai nevajag mainīt, ir nepieciešama saruna.

Saruna akadēmiskā vidē ir atšķirīga no sarunas komerciālā struktūrā vai uz ielas. Šai sarunai ir speciāli jāgatavojas. Vai šī saruna ir seminārs, konference vai apaļais galds, tās dalībniekiem ir iepriekš jāstudē un jāierodas ar materiālu, kas ir pietiekoši pārdomāts un strukturēts, kurā ir ne tikai idejas, bet arī to īstenošanas ceļi. Manuprāt, šis varētu būt gads, kad mēs palielināsim akadēmiskās sarunas

dies.

Vasaras laikā ir turpinājusies arī akadēmiskā darbība – notika konferences, mūsu pasniedzēji piedalījās Starptautiskās bioloģijas olimpiādes gatavošanā, kas bija ļoti organizēts, vienreizējs notikums visā mūsu valstī.

Jāsaka paldies visiem, kas arī karstajā vasarā neaizmirsā savu Universitāti, savu misiju un turpināja strādāt!

Sākot jauno mācību gadu, vēlos minēt trīs lielākās ieceres jeb uzdevumus. Manuprāt, ikvienam no mums ir nepieciešams atgriezties pie 2001. gada 26. februāra LU Senāta apstipri-

seminārs

Amerikas pieredze un jaunu ceļu meklējumi

LU un Latvijas Augstākās izglītības padome 12. un 13. jūnijā rīkoja semināru "Akadēmiskās izmaiņas Baltijas valstīs: Amerikas pieredzes izmantošana un jaunu ceļu meklējumi".

Semināra uzdevums bija apkopot akadēmisko pieredzi, kas gūta Amerikas Savienotajās Valstīs, secināt, kādas idejas iegūtas un realizētas Baltijas valstu akadēmisko līderu vasaras skolās 1992. – 1993. gadā Kalifornijas Luterāņu universitātē ar ASV Valsts departamenta un Baltijas Studiju veicināšanas apvienības (AABS) atbalstu. Viesi no ASV iepazīstināja ar jaunākajām tendencēm šīs valsts universitāšu attīstībā.

Protams, tika popularizētas studiju iespējas Amerikā. Semināra laikā notika arī profesora Gundara Ķeniņa-Kinga un līdzautoru (J. Krūmiņa, I.

Profesora Gundara Ķeniņa-Kinga un autoru kolektīva grāmatas "Roku rokā: ātrāk, augstāk un stiprāk" priekšvārda autors ir Rīgas Tehniskās universitātes rektors Ivars Knēns. No kreisās: G. Ķeniņš-Kings un I. Knēns

Spīcas, I. Bargās, V. Veikmanes, G. Rudziša) grāmatas "Roku rokā: ātrāk, augstāk un

stiprāk" atvēršana.

TOMS GRĪNBERGS

Elektroniskās mācību grāmatas skolotāju izglītībā

Seminārs par šādu tēmu notika LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē 7. jūnijā. To vadīja profesors F. Buhbergers no Austrijas, profesore I. Buhbergere no Somijas un lektors Klausens Enzers no Austrijas.

Klausītāji uzzināja par to, kā notiek elektronisko mācību grāmatu izmantošana skolotāju izglītībā un kādas ir šīs iespējas Latvijā.

Kā pastāstīja viesi, elektronisko mācību līdzekli var izmantot visas universitātes, kam ir virtuālā pieeja. To izmantojot, studenti var mācīties neatkarīgi no mācībspēkiem un paši sastādīt savu mācību grafiku. Tas ir labs līdzeklis studentiem, kas studē tāl mācībā, jo sniedz iespējas apgūt zināšanas mājās tikpat labi kā universitātē.

Seminārā tika runāts arī par didaktikas apguvi mācību procesā, par to, ko tā dod darbā ar skolēniem. Arī par problēmām, kas rodas pedagoģijas zinātnei un didaktikai, saskaroties ar jaunām idejām un tehnoloģijām.

Seminārs deva klausītājiem daudz jaunu atziņu un vēlmi, lai šādas tikšanās notiktu biežāk.

INESE EGLĪTE

Gintera Ferhoigena akadēmiskā lekcija LU

No kreisās: LU rektors Ivars Lācis, ES Eiropas Komisijas delegācijas Latvijā vadītājs Endrū Rasbašs (Andrew Rasbash) un ES plašsaziņas komisārs Ginters Ferhoigens

Aktivitātes Eiropafakultātē

No kreisās: Eiropafakultātes direktors Gustavs Kristensens, LR Ārlietu ministrijas parlamentārais sekretārs Pēteris Elferts, ES Eiropas Komisijas Latvijā delegācijas Latvijā vadītājs Endrū Rasbašs un LU mācību prorektors Juris Krūmiņš

Latvijas Eiropas Studiju asociācijas un Eiropafakultātes organizētajā kongresā 31.maijā un 1.jūnijā Latvijas Universitātē pulcējās pārstāvji no vairākiem Eiropas Studiju centriem, kas darbojas Baltijas jūras valstu reģionā. Belén Bernaldo de Quiros, Eiropas Komisijas Izglītības un Kultūras departamenta amatpersona atzinīgi novērtēja šādu iniciatīvu. Kongresa laikā kopīgi tika apspriesti dažādi aktuāli jautājumi, kas saistīti ar zinātnisko un metodisko darbību Eiropas studiju centru, kā arī maģistra programmu ietvaros. Latvijas Eiropas kopienas studiju asociācijas prezidente asoc.prof. T. Muravska un Eiropafakultātes direktors Dr. G. Kristensens cer, ka līdzīgas tikšanās tiks rīkotas arī turpmāk.

GITA LIEPIŅA

Sarīkojumi Veltījums Arnolda Spekkes jubilejai

Šogad izcilajam filologam, vēsturniekam, diplomātam profesoram Arnoldam Spekkes atzīmējam 115. dzimšanas dienu. Par godu šim notikumam LU muzejā tika organizēta viņam veltīta izstāde, par A. Spekki saistoši stāstīja LU Bibliotēkas Bibliogrāfijas nodaļas darbinieks Ēriks Sārts. Plašs materiāls publicēts "UA" Nr. 16, 14. maijā.

Prezentē grāmatas no Amerikas

Saņemts grāmatu dāvinājums no Angļu valodā runājošo apvienības Sentluisas nodaļas (ASV). Vispirms literatūra nonāca Angļu valodā runājošo apvienības Latvijas nodaļā, bet no turienes – LU Bibliotēkā, lai darītu grāmatas pieejamas plašākam lasītāju lokam.

Šim notikumam veltīts sarīkojums norisinājās LU Mazajā aulā, izstādē redzējām daļu jaunieguvumu. Ekspozīciju sakārtoja LU Bibliotēkas Bibliogrāfijas nodaļa. Grāmatu tematiskais loks – ļoti daudzveidīgs: literatūra psiholoģijā, daiļliteratūra, daudz tādas literatūras, kuru studenti varēs izmantot, vingrinoties angļu valodas lasītprasme.

LU rektors Ivars Lācis iepazīstināja ar augstskolas vēsturi un šodien, bet viesis – Ričmondas lords Vatsons – nolāsīja lekciju par angļu valodas bezprecedenta lomu mūsdienā pasaulē. Angļu valoda kā augsto tehnoloģiju, liberālisma, pluralisma, kultūras un demokrātijas valoda ir tuva dau-

dziem. Daudziem tā ir darba valoda.

Mūsdienās šo valodu māca miljons angļu valodas skolotāju. Tā kā angļu valoda neskan tikai Lielbritānijā un ASV, bet arī citur – daudzās un dažādās zemēs, tad turienes vietējā valoda uz to atstāj savu ietekmi.

Arī augstskolās, tostarp Latvijas Universitātē, veidojot starptautisko sadarbību, būtiska loma ir angļu valodai.

Angļu valodā runājošo apvienības Latvijas nodaļas vadītāja Guna Jākabsone iepazīstināja klātesošos grāmatu ziedotājus, bet pēc tam – mūsu angļu valodas nacionālos čempionus, kuri pēdējos gados sekmīgi piedalījušies Angliski runājošo apvienības publiskās runas konkursā jauniešiem Londonā.

Vasaras ceļos Pie draugiem Viļņā

Komandējumā uz Viļņas universitātes bibliotēku devās LU Bibliotēkas delegācija.

– Viļņas universitāte dibināta 1579. gadā, bet tās bibliotēka vēl agrāk – 1570. gadā, tātad ir daudz vecāka par mūsējo, tomēr mums ar dienvienu kaimiņiem ir daudz kopīga, – apgalvo delegācijas vadītāja, Reto grāmatu un rokrakstu nodaļas darbiniece Laima Laroze. – Sadarbības formas jau kopš 1958. gada visdažādākās: līdzdalība zinātniskās konferencēs, personiskie kontakti.

Braucienā piedalījās astoņas darbinieces no dažādām LU Bibliotēkas nodaļām. Pirmajā komandējuma dienā viņas iepazīnās ar Viļņas universitāti, kā arī ar tās bibliotēku, kur Reto izdevumu lasītāvā-

speciāli viešņām bija sarīkota latviešu seno grāmatu izstāde. Pēc tam katra dalībniiece apmeklēja sev radniecīgo bibliotēkas nodaļu. Bibliogrāfijas nodaļas vadītāja Diāna Paušēna par vērtīgu uzskata iepazīšanos ar turienes bibliotēkas kartotēku, bibliogrāfiskajiem aprakstiem par mācībspēkiem. Arī lietuvieši izdod bibliogrāfiskos rādītājus par savas augstskolas ievērojamākajiem zinātniekiem. Viļņas universitātes bibliotēkā ir daudz datorizētu darba vietu ar interneta pieslēgumu. Savukārt Dzintra Jansone no Kataloģizācijas nodaļas ieraudzījusi daudz kopīga ar savu darba ikdienu: arī lietuvieši izmanto informācijas tehnoloģiju sistēmu ALEPH, tikai ilgāku laiku.

Speciāla Restaurācijas nodaļa sekmīgi darbojas reto izdevumu saglabāšanā. Lietuviešiem ļoti izvērstā ir izdevējdarbība. Pie Viļņas universitātes bibliotēkas pastāv daži muzeji, bibliotēkas aprūpē atrodas arī dzejnieka Ādama Mīkēviča memoriālais muzejs, kuru apmeklēja rīdzinieces. Interesanti stāstīja un savus darbus par dzejnieku uzdāvināja muzeja direktors rakstnieks Šalna.

Lietuvieši ieplānojuši būvēt savas augstskolas bibliotēkai jaunu ēku, un pašlaik tiek vākti līdzekļi. Izdota grāmata, kurā pieminēti visi ziedotāji un viņiem izteikta pateicība.

Saistoša izvērtās tikšanās pie kādas lietuviešu kolēģes neformālā gaisotnē. Otrajā komandējumā dienā – iepazīšanās ar seno Viļņu, kuras vecpilsētā, līdzīgi kā mums Rīgā, notiek vērienīga restaurācija.

Mājupceļā tika apskatīta Kernava – karaļa Mindauga rezidence.

Divas dienas Lielupē

Latvijas Akadēmisko bibliotēku asociācija rīkoja divu dienu konferenci "Bibliotēkas e-Latvijai" Lielupes Zinātnes namā. Piedalījās 19 bibliotēku darbinieki, LU Bibliotēku pārstāvēja deviņi cilvēki.

Konferenci atklāja kultūras ministre Kārīna Pētersone, pēc tam ar priekšlasījumu uzstājās Ekonomikas ministrijas darbinieks Edvīns Karnītis, kurš runāja par bibliotēku uzdevumiem mūsdienu informācijas sabiedrībā. Arī LU Bibliotēka ir iesaistīta šajos procesos, piemēram, akadēmisko bibliotēku elektroniskā kopkataloga veidošanā. E. Karnītis analizēja situāciju Latvijā informācijas tehnoloģiju jomā salīdzinājumā ar citām Eiropas valstīm.

Aktuālu tematu savam priekšlasījumam bija izvēlējis LU doktorands, Kuldīgas tiesas darbinieks Uldis Ķinis – "Datornozīgumi un bibliotēku lietotāji kibervidē". Katras bibliotēkas pārstāvji sevi prezentēja ar uzdevumu, skeču, dziesmu vai spēli. LU Bibliotēkas komanda savā prezentācijā uzsvēra, ka, pieaugot darba apjomam, darbinieku skaits nav palielinājies. LU Bibliotēkas komanda pateicas Tēlotājas mākslas katedras 2. kursa studentei Annai Orniņai par sadarbību prezentācijas materiāla sagatavošanā.

VIJA APINĪTE

Anekdotēs par studentiem

Klist nostāsti, ka reiz Dievs nolēmis paskatīties, kā tad isti studenti dzīvo. Domāts – darīts. Nokāpis mēnesi pirms sesijas Rīgā, vispirms devies uz Medicīnas akadēmiju un konstatējis, ka tur ikviens students gatavojas sesijai un citīgi rokas zinību krātuvēs. Gājis uz RTU, taču RTU, jautrām dziesmām skanot, studenti tukšojuši alus pudeles. Arī LU mirdzējušas tikai alus putas...

"Nav jau nekas traks. Sesija vēl tālu, lai jau bērni papriecājas," nodomājis Dievs.

Otro reizi tādā pašā apgaitā Dievs devies nedēļu pirms sesijas. Medicīnas akadēmijā visi studenti kūpošām galvām lasa nebeidzamās grāmatas. RTU liels juceklis – studenti panikā skrāida, cenzdames sameklēt kaut daļu no izkaisītajām zināšanu kriptaiņām. LU studenti joprojām, dziesmām skanot, dzīvo uz nebēdu. Dievs nolēmj: "Būs jāaplūko šos vēlreiz, bet nu jau sesijas pievakarē."

Nākamajā dienā sāksies sesija. Dievs dodas uz zemi trešo reizi. Vispirms, kā jau ierasts, iegriežas Medicīnas akadēmijā, kur studenti ievēl pēdējo zinību elpu, un pēc tam RTU, kur studenti steidzīgi kaļ galvas to, ko nav paspējuši. Visbeidzot, aizgājis uz LU, redz, ka tur studenti kaislīgi lūdz Dievu.

Dievs nodomājis: "Nu ko, ja jau lūdz, tad jāpalīdz..."

Eiropas labklājības zemēs

Raksta autore Vācijā

Norvēģija un Vācija – abas tik atšķirīgas: gan pēc klimata, gan ģeogrāfijas, gan vēstures. Abām kopīgs augstais cilvēku dzīves līmenis. Ja Vācija uz tagadējo pārtību gāja, Otrajā pasaules karā sakauta un izputināta, tad Norvēģija pie turības tikusi ne tik sen, prasmīgi izmantojot dabas bagātības. Abas valstis ir tūristu iecienītas: Norvēģija lielākoties dabas skaistuma dēļ, bet Vācija – romantisko Alpu, vēsturisko vietu, perfekti sakopto pilsētu dēļ.

Ibsena un Grīga dzimtenē

Norvēģijas galvaspilsētai Oslo piemīt ne ar ko nesalīdzināms šarms: ūdeņi, kuros spoguļojas senlaicīgas un mūsdienīgas pils, jahtas gatavas pacelt enkurus. Oslo pieder vesela muzejiem pilna sala. Muzeju salā visinteresantāk izpaužas norvēģu kā jūrasbraucēju, pasaules apceļotāju, polārpētnieku mentalitāte. Nesen aizsaulē aizgāja viens no pazīstamākajiem norvēģiem Tūrs Heijerdāls, kuram, vēl dzīvam esot, Jūrniecības muzejā ierādīta goda vieta. Centrā – legendārais “Kon-Tiki”, un kurš gan atteikties no kārdinājuma uz kāpt uz tā klāja. Gluži tāpat kā savām acīm ieraudzīt priekšmetus iz norvēģu polārpētnieku sadzīves.

Viens no Norvēģijas galvaspilsētas brīniem – Vigelanda parks, kas uzskatāms par izcilā skulptora mūža darbu. Neskaitāmās skulptūrās izsekots cilvēka mūža ritējumam no šūpuļa līdz kapam.

Oslo vienlīdz saista gan senlaicīgās pils, gan jaunās, visai ultramodernās ēkas.

Otra nozīmīgākā Norvēģijas pilsēta Bergena savaldzina ar burvīgiem suvenīru veikaliņiem un kafējnicām koka apbūves kvartālos. Monumentāls ir slavenais Grīgenholls, kurā notiek gan operu uzvedumi, gan kameramūzikas koncerti.

Bergena visvairāk saistās ar Eduarda Grīga vārdu. Pasaulslavenā komponista muiža

Tāds izskatās profesora Naumova apgleznotais lācis - Latvijas dāvana Berlinei

Bergenas nomalē ir rūpīgi saglabāta. Daudz te piemiņlietu, kas viņu atceras. Skaista savā vienkāršībā ir nelielā koncertzāle, kas uzcelta Eduarda Grīga muižas teritorijā. Mūsdienīga arhitektūra, ne bezpersoniska, bet norvēģiska – ar velēnām apaugušu jumtu, kur zaļajā zālē zied lauka puķes. Norvēģijai tas visnotaļ raksturīgi – mūsdienu iespējas, komforts un reizē – savas nacionālās identitātes saglabāšana. Mūsdienu ērtības skaistas, ekoloģiski tīras dabas vidū.

Man pats spilgtākais Norvēģijas iespāids nebūt nebija galvu reibinošais brauciens pa Troļļu ceļu, no kura mūsu autobusa jaunajam šoferim piere metās slapja. Par to kļuva kāds agrs svētrīts mazā norvēģu pilsētiņā, kurā uz brīdi piestājām, pirms doties tālāk ar prāmi.

Tik kluss un rāms svētrīts. Negribējās ticēt, ka kaut kur pasaulē plosās kari, nežēlība, terors. Mazpilsētiņu ietvēra kalni, bet ielās (uz vienas no tām krāšņojās mīlīga skulptūriņa – meitene ar kaziņu) agrajā rīta stundā nebija neviena cilvēka. Droši vien vaļojās savās mājās, lai pēc tam dotos uz baznīcu turpat kalna galā. Turp devāmies arī mēs. Dievnams bija atvērts, un tā tas esot vienmēr. Lai arī baznīcā atradās senlaicīgi sudraba priek-

Baznīca, kura tika sagrauta kara laikā un nav atjaunota. Berlinieši to iesaukuši par “cauro zobu”

šmeti, tos neviens ij negrasījās zagāt. Turpat Bībeles un dziesmu grāmatas, un arī tās stāvēja kā stāvējušas. Jebkurā laikā var ienākt un aprunāties ar Grāmatu Grāmatu. Neiedomājos kādam pavaicāt, vai nelielajā miestīņā jūt nepieciešamību slēgt durvis.

Norvēģija – neliela Eiropas valsts – dāvājusi pasaulei dižgurus gan literatūrā, gan mūzikā, no tiem paši pazīstamākie ir Ibsens un Grīgs. Savukārt Ibsena varoņi – Brands un Pērs Gints – manifestē divas cilvēka rakstura pretējības. Varbūt divas norvēģu, un ne tikai norvēģu, rakstura šķautnes? Brands ir kalnu virsotņu cilvēks. Retinātajā gaisā un kailo klinšu valstībā labi jūtas izredzētie. Toties Pērs Gints ir no tiem, kuriem tik lekna ielejas. Zaļš lidzenums viņam tikamāks par kalnā kāpšanas piepūli. Tādi ir arī Norvēģijas dabas kontrasti. Lidzās pastāv kalni un ielejas.

Lācītis sirsniņā

Pirms gandrīz desmit gadiem pirmā sastapšanās ar Vāciju izraisīja apbrīnu: kara izpostītā zeme pēckara gadu desmitos panākusi labklājību un sakārtotību. Esmu bijusi omulīgajā Bavārijā un krāšņajā Saksijas Svecē. Drēzdenes Cvingers ir viens no mana tūristes mūža lielākajiem guvumiem. Šovasar bija pienākusi kārtā Berlinei, Potsdamai, majestātiskajai Sansusi pilij.

Lācis izsenis uzskatīts par spēcīgu, viltīgu un arī agresīvu dzīvnieku. Berlīnes simbols – neskaitāmie visās varavīksnes krāsās apgleznotie lāči – gan šķita draudzīgi un pasaulei atvērti. Cits par citu neparastāki. Pašā pilsētas centrā – ista lāču kolonija: apli sastājušies Vācijas galvaspilsētai dāvātie ķepaiņi. Katrs ar savu pievilcību. Piemēram, Amerikas lācītim Brīvības statujas kronis galvā, savukārt eksotiskas palmas rotā vairāku Āfrikas valstu

dāvinājumus. Bet kur tad Latvijas lācis? Ir gan. To apgleznojis mūsu Mākslas aka-dēmijas profesors Naumovs. Šajā “apgleznoto lāču rotaļu laukumā” daudzbalcīgā un daudzvalodīgā tūristu armija pārvēršas par lieliem bērniem. Savukārt lācis – akrobāts, kas stāv uz rokām, mājas radis sensenajā Berlīnes parādes ielā Unter der Linden.

Pilsētu, kas sagaidīja ar pasaules muzeju un omulīgu alus terasišu vilinājumiem, aizvadītais XX gadsimts nebūt nesaudzēja. Berlīnes mūris krita ne tik sen. Brīvās pasaules priekšpostenim Rietumbērlinei savulaik pavisam reāli bija padomju invāzijas draudi, tad

“Vikingu kuģis” Oslo, uz kura iekārtots jauks bārs

Norvēģijai tipiska kalnu ainava

šīs frontes pilsētas iedzīvotājus aizstāvēt ieradās toreizējais ASV prezidents Džons Kenedijs. Mūra muzejs ir liecība cilvēku izvēlei par labu brīvībai. Par to, ka, bēgot uz Rietumiem, tika izmantoti visdažādākie līdzekļi.

Braucot gan pa Berlīnes austrumu, gan rietumu daļu, robeža starp divi pasaulēm vairs teju teju samana, bet ir. Rietumdaļā vairāk atraktīvu, oriģināli iekārtotu tējnicu un kafejnicu, veikaliņu. Daudzas ielas aizņēmuši mazie turku uzņēmēji. Algu starpība strādniekiem austrumu un rietumu pusē esot joprojām, lai arī ne tik būtiska kā tūdaļ pēc Berlīnes atkalapvienošanās.

Berlīne top arvien elegantāka, izsmalcinātāka, bet šobrīd pilsēta atgādina lielu būvbedri, īpaši Fridrihštrāse, kurā veselīem māju puduriem pazūd veicis un top jaunais. Intensīvi rekonstruē sociālisma gados uzcelto. Kādreizējā VDR reprezentācijas ēka – Republikas pils – izskatās noplukusi. To nojauc, lai atjaunotu vēsturisko apbūvi – ķeizara pili.

No nesen atjaunotā vislielāko iespaidu atstāja vecā Reihstāga ēka, kurā tagad atrodas Bundestāgs. Šeit allaž redzama paprāva tūristu rinda. Cilvēki vēlas izbaudīt skatu uz Berlīni no Bundestāga jumta, un tas tik tiešām ir ko vērts: pa Šprē upi peld tūristu kuģīši, majestā-

Ūdenskritumi - daļa no Norvēģijas skaistuma

tiski iezīmējas neskaitāmi Berlīnes augstceltnu un dievnamu silueti. Nē mazums cilvēku vēro Berlīni no televīzijas torņa augstumiem.

Arī Berlinei ir savs ultramodernās arhitektūras kvartāls – Potsdamas laukums. Spožums, būvniecības, tehnikas un dizaina pēdējais vārds... Pirms kara šī vieta izskatījās citāda. Šeit pāri gāja Berlīnes mūris, pēc atkalapvienošanās tika pieņemts lēmums: te veidot mūsdienu vidi, kas apvienotu Berlīni.

VĪJA APINĪTE

Raksta autore foto

Ceļojums pieneņu ziedēšanas mirklī

Vasara. Īss, bet skaists laiks – piemērots brīdis atpūtai un ceļojāni. Vai arī jums atmiņas par dažādām ekskursijām vairāk saistās ar aizvadītajiem skolas gadiem? Taču, arī studējot Latvijas Universitātē, ir iespēja doties neaizmirstamās mācību ekskursijās, turklāt pašiem studentiem izrādīt iniciatīvu, tās organizējot. Aizsākta un arī turpmāk nepieciešama šī tradīcija ir topošajiem pedagogiem.

LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes pedagoģijas bakalaura studiju programmas studenti un docētāji reizi semestrī dodas mācību ekskursijās, kurās tiek iepazītas visdažādākās Latvijas izglītības iestādes. Tā ir iespēja LU mācītās un apgūtās zināšanas saskatīt reālajā dzīvē un arī iepazīt Latvijā. Īpaši mācību ekskursijās ieteicams doties pirmā kursa studentiem, kuriem vēl jāpārliecinās, vai izvēle kļūt par pedagogu ir pareiza. Šis ekskursiju tradīcijas moto varētu būt Herberta Gudjona grāmatā "Pedagoģijas pamatziņas" izlasāmā doma: "Cilvēkus, kuri savas zināšanas ņēmuši tikai no grāmatām, bez sirdsapziņas pārmetumiem var ielikt plauktā..."

Rudens semestrī braucām uz Mazsalacu. Iepazināmies ar Mazsalacas vidusskolu un kultūrvīdi. Pēc šīs ekskursijas pirmā kursa kuratore lektore Ieva Margeviča aicināja mūs, studentus, iesniegt priekšlikumus pavasara ekskursijai. Uzreiz nodomāju – kāpēc gan ne! Tā radās ekskursijas plāns uz vietu, kur pati esmu absolvējusi ģimnāziju – Madonas rajona Cesvaini. Iecere ar Pedagoģijas katedras atbalstu tika īstenota. Kādā jaukā maijā ritā pilns autobuss Pedagoģijas bakalaura studenti un docētāji no savas raibās ikdienas Jūrmalas gatvē 74/76 devās apmēram 180 kilometru tālā ceļā uz Vidzemes augstienes

mazpilsētu.

Piedāvājot šo ekskursijas maršrutu, domāju par pirms gada rakstīto ģimnāzijas izlaiduma domrakstu "Lauki un pilsēta satiekas manī". Lauki un pilsēta – pretstati vai kopveselums? Skola laukos – kāda tā ir mūsu priekšstatos un patiesībā? Tuvoties patiesajai izpratnei var katrs pats – redzot un izzinot.

Cesvainē tiek apzināta un kopta vēsturiskā un kultūras vide. "Spēcīgu personību tuvumā katrs jūt nepieciešamību sevi pilnveidot garīgi. Cesvainē vienmēr ir varējusi lepoties ar garīgi bagātiem cilvēkiem, tā ir dažādu mākslas darbu tēls." (Cesvaines grāmata, 2001) Arī ar mūsu plašajam pedagoģiskajām interesēm te būtu ko pētīt ne vienu dienu vien, jo Cesvaines pašvaldībā ietilpst vairākas izglītības iestādes – Cesvaines ģimnāzija, Kraukļu pamatskola, bērnu dārzs un valsts finansēta internātskola, un privāta audzināšanas un sociālās aprūpes iestāde – Grašu bērnu ciemats. Mēs apciemojām Cesvaines internātskolu, Cesvaines ģimnāziju un Grašu bērnu ciematu.

Vispirms devāmies uz Grašiem Cesvaines tuvumā. Bērnu ciemats ir veidots sadarbībā ar katoļu baznīcu un Francijas asociāciju CAP ESPERANCE. Vadītāja pienākumus ir uzņēmis Kristofs Aleksandrs (Francija), kurš pirmoreiz Latvijā ieradās 1992.gadā svētoceļojumā uz Aglonu. Bērni šajā ciematā dzīvo kopš 1995. gada nelielās mājīnās, kur par viņiem gluži kā mammas rūpējas audzinātājas. Vecākajai meitenei ir jau 18 gadu, bet pašam jaunākajam puistim – tikai 4 gadiņi. Katrā mājīnā dzīvo 7–8 bērni. Viņi intensīvi apgūst franču valodu un savas vasaras pavadā Francijā,

aktīvi iesaistoties vietējās katoļu draudzes dzīvē. Bērnu ciemata teritorijā atrodas arī sena baltvācu muižas ēka.

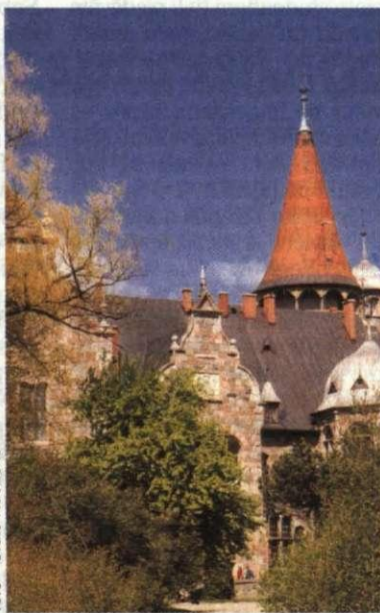
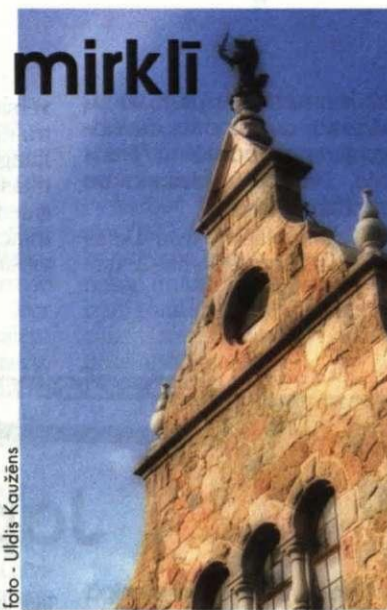
Cesvaines internātskolā sastapāmies ar direktori, kura par spīti grūtībai ikdienai ir "noskaņota" optimistiski. Citādi nemaz nevar, jo nereti bērniem skola šeit ir arī mājas, kur iegūtais prieks un veiksmes varbūt ir vienīgās dzīvē.

Ja nu kāds zina Cesvaines vārdu, tad pirmā asociācija būs Cesvaines pils. Šī medību pils bijusi viens no 99 barona Ādolfa Gerharda Borisa Emīla fon Vulfā (1857 – 1904) īpašumiem. Tā būvēta pēc 1884. gada no šķeltiem laukakmeņiem. Pils projekta autors ir viens no pasaulē prominentākajiem neorenesanses stila arhitektiem Hans Grizenbahs (1848 – 1904). Pašreiz pili sadzīvo pagātne, tagadne un nākotne. No 1919.gada šeit atrodas ģimnāzija. Pils ir Valsts arhitektūras piemineklis. Kopš 1997. gada tā ir iekļauta Eiropas Kultūras mantojuma sarakstā. Cesvaines pili pār mūsu profesionālajām interesēm virsroku guva pavisam citas intereses. Tur sastapām Pils rūķi. Mums veicās,

jo ne visiem ekskursantiem tas izdodas. Slāpes veldzēja rūķa sarūpētās bērzu sulas. Alkas pēc tālēm tika remdinātas, uzskāpjot pils skatu tornī. "Pasaule milzīga ir, bet lielāka nav par mājām," pievienojamies dzejnieces, Cesvaines ģimnāzijas absolventes A. Lices atziņai.

Daudzi ekskursijas dalībnieki izteica vēlēšanos atgriezties vēl. Uz balli pils svētku zālē vai lai atpūstos šeit vairākas dienas, jo pili ir arī viesu istabas.

foto - Uldis Kouzens

Cesvaines pils

Cesvaines pils torņi aicina ikvienu. Ja vēlaties, varat paši visu aplūkot. Ja tomēr gribat uzzināt, kāpēc baronam Vulfam piederēja tieši 99 īpašumi un citus bijušā un esošā laika notikumus, cesvainieši ar lepnumu jums tos izstāstīs.

Ilgī gaidītais pienāk un ātri aizsteidzas prom, īpaši, ja to izdzīvo katrā šī notikuma sekundē. Tas ir gluži kā pieneņu ziedēšanas mirklis – dažviet plavas ir kā dzeltens paklājs, pēc laika skaities – jau nosirmojis, un vējš pa pūciņai vien no tā aiznes plašajā pasaulē. Bija un nav. Tomēr paliek atmiņas, zināšanas un pieredze, kas noderēs.

Šī ekskursija bija arī aktīva atpūta, kas mums, pieradu-

šiem daudz laika pavadīt auditorijās, nāca tikai par labu. Atnesa arī patīkamu noguruma sajūtu. Vai jums nav radies kāds ierosinājums nelielam ceļojumam? Varbūt arī jums ir kāda mīļa vieta Latvijā, uz kuru gribētos aizvest citus? Tā ir iespēja vēl labāk iepazīt vienam otru – kursa biedrus, docētājus. Un arī citiem kaut ko pastāstīt par sevi.

Uzdriksstieties ir grūti, bet tas sagādā arī skaistus brīžus! Paldies saku visiem tiem, kas devās šajā mirklī ceļojumā, atbalstīja un novērtēja.

SANITA BARANOVA,
LU PPF Pedagoģijas bakalaura
2. kursa studente

Ja vēl negribi teikt ardievas vasarai...

Līdz ar studiju atsākšanos arī sirdī parādās tāda rudenīga smeldze. Tomēr tu vēl vari paildzināt aizejošās vasaras saulainos mirklus! Tādēļ aicinu tevi kopā ar ģimeni vai draugiem doties uz kādu pārsteidzoši skaistu vietu.

Dabas parks "Laumas" Talsu rajonā jau otro gadu laipni sagaida apmeklētājus un piedāvā lieliski atpūsties. Vietā, kur pirms vairākiem gadiem bija viens vienīgs mežs, tevi pārsteigs kopta teritorija ar vairākiem diķiem, kuros krāšņi zied 12 ūdensrožu sugas. Vairākas

viesmīlīgas un amizantas pīles neatteiksies no piedāvātajiem gardumiem, omulīgā koka mājīnā varēsi iegādāties dažādus naškus, suvenirus, svaigu medu, ziedputekšņus, kā arī izliet pats savu bišu vaska sveci.

Taču pats galvenais šajā dabas parkā ir neviens cits kā... bite. Liekas – kas tad var būt tik interesants par tik niecīgu radību. Tici man – var! "Laumu" parkā ir izveidota īpaša Bišu taka, pa kuru izejot vienreizēji runātīgu un prasmīgu gidu pavadībā, tu uzzināsi negaidīti daudz interesantu faktu par mazo kukaiņu dzīvi,

varēsi pat ielūkoties bišu stropā un pavērot to čaklo darbošanos! Kaut gan bitītes būs jau pārgurušas no čaklā vasaras darba un gatavosies ziemas miegam, pasteidzies, ja gribi tās vēl šogad apskatīt!

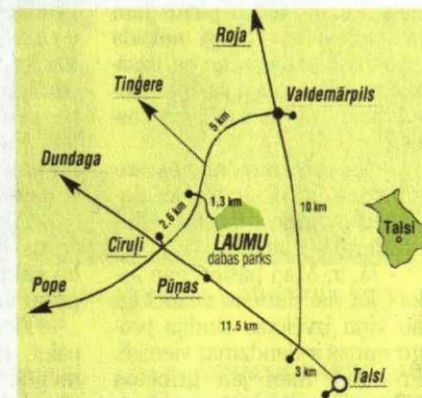
Bez jau minētās Bišu takas dabas parkā ir izveidota arī Augu taka, kurā esošos augus var ne tikai apbrīnot, bet arī iegādāties un pārvest mājās. Interesanta ir arī Sporta taka, kur gan lieli, gan mazi var lēkāt, kāpelēt un pārvarēt šķēršļus.

"Laumu" dabas parkā varēsi ne tikai pastaigāties, bet arī iznomāt velosipēdu un pabrau-

kāt pa diezgan iespaidīgo parka teritoriju. Kad būsi nogurusi/noguris, būs iespēja atpūsties teltī, pasēdēt pie ugunsкура vai pamakšķerēt.

Starp citu, ja tavš vārds ir Lauma, ieeja parkā tev būs par baltu telti.

Lūk, tik daudz iespēju sniedz šī patiešām negaidīti lieliskā vieta. Bet ko nu tur tik daudz lieli – tu jau zini: labāk vienreiz redzēt, nekā neizcīk reizes dzirdēt. Uz tikšanos

"Laumās"!

LINDA KALNIŅA

Attīstās sadarbība ar Franciju

12. septembrī plkst.15.00 LU Mazajā aulā notiks ievadkonference par tēmu "Francija, Eiropas veidošana un paplašināšanās".

Tajā uzstāsies Jean-Denis Mouton kungs, Nansi 2. uni-

versitātes Eiropas Studiju centra direktors un Christian Joly kungs – Eksanprovansas Politikas zinātņu institūta pasniedzējs. Konference notiks franču valodā ar tulkojumu latviešu valodā.

Lai veicinātu sekmīgu Latvijas uzņemšanu Eiropas Savienībā, piedaloties franču valodu pārvaldošu augsta līmeņa ierēdņu izglītošanā, 2002. – 2003. mācību gadā Francijas Ārlietu ministrija sadarbībā ar

Nansi universitāti (Francija), Eksprovansas universitāti (Francija) un Latvijas Universitāti uzsāk daudzdisciplināru programmu Starpuniversitāšu diploma Eiropas lietās iegūšanai Latvijas Universitātē (144

mācību stundas, mācības notiek franču valodā). Izdota brošūra, kurā ir detalizēta informācija. Vaicāiet LU Studiju informācijas centrā un grāmatu galdos.

Iepazīsimies

Japāņu valoda – tas ir to vērts!

Latvijas Universitātē ir vienīgā augstākās izglītības iestāde Latvijā, kurā studenti var apgūt japāņu valodu. "Man šis studijas liekas ļoti eksotiskas, kaut kas tāds, ko nedara visi," atzīst Modemo valodu fakultātes Japānas studiju programmas 4. kursa students MĀRIS CARS. Sarunā ar "Universitātes Avīzi" Māris stāsta par to, kas viņa japāņu draugiem lika izsaukties: "Ei, bet tu taču māki japāņu valodu!", kāpēc pasniedzējiem no Japānas negaršo latviešu rupjmaize un ko patiesībā nozīmē hieroglifi uz garāmģājēju kreklīņiem.

Kāpēc tu izvēlējies studēt tieši japāņu valodu?

- Tas viss notika diezgan spontāni. Sākumā biju izdomājis mācīties pavisam ko citu, bet Latvijas Universitātē nebija sakārtota sistēma, pēc kuras notika studentu uzņemšana ar ārzemēs iegūtu diplomu. Notika tā, ka pēc vidusskolas absolūcijas Norvēģijā es šeit, Latvijā, nevarēju studēt eksaktās zinātnes. Japānas studiju programmā vienīgā iestādekā sāmenī bija latviešu un angļu valodā, un, tā kā abas šīs valodas pietiekami labi pārvaldīju, es izvēlējos studēt japāņu valodu.

Cik savā kursā esmu jautājis, gandrīz visiem japāņu valodas studēšana ir bijusi tāda pēdējā brīža ideja. Nav tā, ka mēs visi jau kopš bērnības būtu sapņojuši – kad izaugšu liels, mācīšos japāņos. Lai gan Latvijā ir vidusskola ar japāņu valodas novirzienu, lielākajai daļai kursa biedru pirms tam ar Japānu nav bijusi nekāda saistība. Vienīgais, ko es, uzsākot studijas, zināju japāņu valodā, bija: "Vai tu paēdi brokastis?"

Vai tev nav nācies saskarties ar uzskatu, ka Japānas studijas izvēlas tikai studenti – īpatņi?

- Jā, ir. Man pašam gan liekas, ka visi studenti neatkarīgi no viņu izvēlētās studiju programmas ir daudz maz vienādi. Protams, man jau gribētos teikt – jā, salīdzinot ar citiem, mēs ar daudz ko atšķiramies un patiesībā esam baigie īpatņi, bet... Man personīgi šis studij-

jas liekas pilnīgi normālas. Vienkārši japāņu valoda ir tas, kas mani interesē. Tieši tāpat, kā citus interesē angļu filoloģija vai somugru studijas. Nav gan arī tā, ka mēs visi būtu Japānas fanātiķi.

Tad varbūt tie ir pasniedzēji, kas uz citu fona ar kaut ko atšķiras no pārējiem?

- Japāņu valodu, kas aizņem gandrīz pusi no visa lekciju skaita, mums māca pasniedzēji no Japānas. Jā, salīdzinot ar citiem, viņu mācīšanas metodes atšķiras. Piemēram, testus un ieskaites viņi vērtē ar procentiem, no kuriem vēlāk pēc īpašas skalas tiek "izvilktas" atzīmes. Ļoti liela nozīme ir arī lekciju apmeklējumam.

Patikami ir tas, ka ar saviem japāņu pasniedzējiem mēs tiekamies arī ārpus lekcijām. Pie pāris no viņiem esam ciemojušies mājās. Nevis kaut kādos vigvamos, bet normālos dzīvokļos, kur visi sēž pie galdiem, nevis uz paklājiņiem.

Daudziem par japāņiem ir izveidojušies jocīgi stereotipi. Piemēram, ka viņi visu ēd ar irbuliņiem. Nu nav tā! Gan te, Latvijā, gan arī tur, Japānā, visi māk ēst ar nazi un dakšīņu. Japāņiem vienkārši ir ļoti daudz ēdienu, kas nav paredzēti ēšanai, teiksim, ar karoti. Gatavojot vienu no saviem tradicionālākajiem ēdieniem – suši, japāņi risiem lej klāt īpašu etiķi, lai pēc tam šo kopā salīpušo masu ēstu tieši ar irbuliņiem.

Protams, ir ļoti jocīgi, kad kāds pasniedzējs no Japānas paziņo, ka te, Latvijā, neesot īsto Japānas risu. Ka viņiem tie esot īsāki un garšojot labāk. Vai ka visi ēdieni mums esot pārāk trekni. Latviešu rupjmaize, pēc japāņu domām, smirdot. Vienīgais kopīgais ir tas, ka gan latviešiem, gan arī japāņiem ļoti garšo alus.

Cik ilgs laiks ir nepieciešams latviešu studentam, lai sāktu runāt un rakstīt japāņu valodā?

- Pirmais semestris parasti paiet, kamēr tu apgūsti elementārākos rakstības principus un iemācies pašas vienkāršākās pieklājības frāzes. Pēc pirmā gada tu vari teikt – jā, kaut kāda nojēga man par to vi-

su jau ir, un kaut ko no tā visa es arī saprotu.

Patiesībā mācīties japāņu valodu ir ļoti grūti. Pirmkārt, šī valoda jau pati par sevi ir ļoti sarežģīta. Otrkārt – lai arī cik intensīvi tu to mācītos, ja valodu nav iespējams izmantot reālajā dzīvē, tu nekad to nepārvaldīsi tik labi, kā pats varbūt vēlētos. Šobrīd Latvijā vēl ir ļoti maz cilvēku, ar kuriem, es varētu runāt japāniski.

Cik reāla iespēja tev ir aizbraukt uz Japānu?

- Iespēja ir, bet minimāla. Teorētiski jau otrajā kursā visiem studentiem tiek piedāvāts braukt un veselu gadu studēt kādā no Japānas universitātēm. Godīgi sakot, tas arī bija viens no iemesliem, kāpēc es sāku studēt japāņu valodu. Biju domājis – o, es varēšu aizbraukt uz Japānu!

Ir tā, ka Japānas universitātes saviem ārzemju apmaiņas studentiem tikpat kā nepiedāvā nekādas stipendijas. Vēl ir arī tas, ka Latvijas Universitātes Japānas studiju programma ir ļoti jauna. Mums nav vēl izveidojušies tik cieši kontakti ar universitātēm Japānā, lai tās būtu ar mieru uzņemt studentus no Latvijas. Neskatoties uz to, pāris manu kursa biedru Japānā tomēr ir pastudējuši.

Lai gan pats vēl Japānā nesmu bijis, tur dzīvo daudzi mani draugi. Arī tas ir vēl viens no iemesliem, kāpēc es te mācos. Draugi Japānā man bija jau pirms japāņu studiju uzsākšanas. Mēs kopā mācījāmies Norvēģijā un tolaik savstarpēji sarunājāmies angļu valodā. Šobrīd tas notiek jau japāniski. Kad sākumā viņiem paziņoju, ka mācos japāņu valodu, viņi to uztvēra kā joku – nu, labi, mācies, mācies... Kad vēlāk jau lūdzu viņus rakstīt man vēstules japāniski, viņi tā arī darija, bet tas viss bija ar piebildi: "Klau, bet vai tu vispār saprati, ko es tev uzrakstīju?" Tikai tad, kad es arī pa telefonu sāku runāt japāniski, mani draugi no Japānas beidzot aptvēra: "Ei, bet tu taču māki japāņu valodu!"

Kādas perspektīvas tu saredzi sev kā Japānas studiju absolventam?

- Tā kā šī nav profesionālā

izglītība, es sevi saredzu ikvienā vietā, kur tiek prasīta augstākā izglītība. Pielāgu arī iespēju, ka savu nākotni saistīšu tieši ar japāņiem. Latvijā, manuprāt, sniedz ļoti daudz šādu iespēju – gidi, tulkus, darbiniekus japāņu firmās vai pašā Japānas vēstniecībā.

Šobrīd es strādāju par kādas viesnīcas administratoru un ar savām japāņu valodas zināšanām ik pa brīdim patikami šokēju tūristus no Japānas.

Protams, ceru kādreiz aizbraukt arī uz Japānu. Pagaidām gan vēl nezīnu, kā to varētu reāli izdarīt, jo kā ceļš, tā arī pati dzīve tur ir ļoti dārga. Katrā gadījumā es ļoti gribētu, lai šis brauciens notiktu kaut kad tagad, nevis tad, kad man būs jau pāri sešdesmit.

Vai ir kaut kas tāds, ko tu gribētu pateikt pārējiem tieši kā japāņu valodas studentiem?

- Cilvēki ļoti bieži jautā japāņu un ķīniešu valodu. Daudzi starp tām neredz pilnīgi nekādu atšķirību, kaut gan ķīniešu valoda nāk no pavisam citas valodu grupas. Parasti visi saka: "Viņi taču raksta pilnīgi vienādi!" Bet arī latvieši un igauņi raksta ar vienādiem burtiem, kaut arī viņu valodas ir savstarpēji atšķirīgas.

Gan latviešu, gan igauņu valoda ir viena no otras ietekmējusās. Tāpat ir arī ar japāņu un ķīniešu valodu. Varētu pat teikt, ka japāņu valoda ir ļoti ietekmējusies no ķīniešu valodas. Japāņi no ķīniešiem ir pārņēmuši hieroglifus. Tomēr laika gaitā japāņu hieroglifi ir ļoti mainījušies, un tagad japāņiem ir daudzreiz sarežģītāka rakstība nekā ķīniešiem, kuriem ir tikai viena rakstība, kamēr japāņiem – veselas trīs.

Runājot par hieroglifiem, šobrīd tie kā dizaina elements ir ļoti populāri uz dažādiem apģērba gabaliem. Lai arī no malas hieroglifi izskatās ļoti ek-

Māris Cars

sotiski, es silti ieteiktu ar tiem būt ļoti uzmanīgiem. Reiz mans draugs uz kāda garāmģājēja kreklīņa izlasīja uzrakstu: "Traks zirgs." Tie bija tikai divi hieroglifi, bet ar tiem pilnībā pietika, lai cilvēkam, kurš kaut nedaudz orientējas japāņu valodā, šis garāmģājējs liktos ja ne smieklīgs, tad pavisam noteikti divains.

Ko tu kā 4. kursa students varētu novēlēt jauna-jiem pirmkursniekiem?

- Galvenais ir no pašā sākuma nenobīties. Jo ātrāk tu izpratsi Universitātes sistēmu un jo vairāk centīsies iejusties savas fakultātes vidē, jo vieglāk tev būs. Nedrīkst par daudz saprīcāties no tās sajūtas, ka pēkšņi tevi neviens vairs nekontrolē. Jā, studēšana Universitātē ir pilnīgi savādāka nekā mācīšanās vidusskolā. Šeit neviens vienam pakal neskrāda un tieši tādēļ par visu ir jā rūpējas pašam studentam. Kādu sev svarīgu informāciju šeit, Universitātē, students iegūst tikai tik daudz, cik pats saviem spēkiem to izkaro. Pašam nepārtraukti ir jāiet, pašam jāmeklē, pašam par visu jāinteresējas.

Intervējusi GITA LIEPIŅA

Problēma ar problēmām

Ar prieku sveicu tevi, uzskatot jauno mācību gadu, un vēlu sekmes ne tikai mācībās, bet arī attiecībās – gan ar sevi, gan apkārtējiem! Ceru, ka ar pilnu krūti esi paspējusi/paspējis izbaudīt šogad tik saules dāno vasaru un ar ciešu apņemšanos nebastot tik daudz lekciju kā iepriekšējā semestrī (vismaz ar mani tā notiek katru gadu) esi pērusi/vēris Universitātes durvis un arī "UA" jubilejas gada pirmo numuru. Nu, redzēs, kā sanāks ar tām lekcijām, bet mēs noteikti tiksimies katru otro nedēļu šajā pašā vietā. Ar šogad centīšos meklēt atbildes uz tevi interesējošiem jautājumiem, tādēļ labprāt gaidīšu tavus jautājumus, ierosinājumus vai vienkārši pārdomas uz adresi: linda.kalnina@navigator.lv

Kur rast palīdzību, ja esi noņācis aci pret aci ar AIDS?

Šoreiz aizskaršu varbūt ne tik patīkamu tēmu, bet, ko tur slēpt, – problēmu, kas arvien vairāk skar visdažādākos sa-

biedrības slāņus, ne tikai narkomānus. Jā, tā ir pagaidām vēl neizārstējamā slimība AIDS, kas jau labu laiku ir epidēmija ne tikai citās, tālās valstīs, bet paguvusi pielavīties arī pavisam tuvu klāt. Par to liecina nežēlīgi, bet patiesi skaitļi: katru dienu Latvijā tiek reģistrēti jauni inficēšanās gadījumi ar HIV, kas vairāku gadu laikā noved pie nāvējošā AIDS. 15. augustā mūsu valsti bija reģistrēti jau 2130 ar HIV inficēti cilvēki, no kuriem 49,4 % ir bērni un jaunieši vecumā līdz 25 gadiem.

Nav noslēpums, ka vairāk nekā 75 % inficēšanās gadījumu ir intravenozas narkotiku lietošanas sekas. Tajā pašā laikā speciālisti ar bažām runā par HIV izplatības "trešo vilni", kad arvien biežāk notiek inficēšanās heteroseksuālu dzimumkontakta ceļā. Upuri šajā gadījumā ir galvenokārt jaunieši, it īpaši jaunas sievietes. Tas nozīmē to, ka infekcija dzimumkontakta ceļā tiek pārnesta no narkotiku lietotāju populā-

cijas uz pārējo sabiedrības daļu.

Par HIV/AIDS problēmu runāt nekad nav viegli – gan tiem, kurus pašus tā skārusi, gan tiem, kuriem saslimuši draugi vai tuvinieki. Tiklīdz kādu skārusi šī infekcija, viņai/viņam rodas vēlētās norobežoties un nevienam neizpaust savu stāvokli. Tas rada lielu stresu un traucē gūt drošu un kompetentu informāciju, kas šādā gadījumā ir ārkārtīgi nepieciešama. Tajā pašā laikā atmiņā bieži "uzpeld" kaut kur dzirdētas puspatiesības vai aplamības par AIDS, ko speciālisti dēvē par mitiem.

Atbildes uz vispārīgiem jautājumiem par HIV/AIDS var meklēt literatūrā vai internetā. Tomēr šādā situācijā parasti aktuāla kļūst arī cita veida informācija – par sociālo palīdzību, tiesību jautājumiem, kļūst nepieciešams arī psiholoģiskais atbalsts.

HIV inficētos cilvēkus ārstē Latvijas Infektoloģijas centrā. Tur viņi saņem ārstu konsultācijas par veselības stāvokli, ne-

pieciešamo ārstēšanu un iespējamajam slimības attīstības prognozēm. HIV inficētajiem bez maksas pieejama psihologa palīdzība.

Tajā pašā laikā mātes, tēvi, draugi un draudzenes, cilvēki, kuri baidās nonākt saskarsmē ar šo infekciju, nezina, kur meklēt atbildes uz daudzajiem jautājumiem, kas neliek mieru, nezina, kur gūt atbalstu un atklāti izrunāties par sāpi, kas moka, kad tuvs cilvēks saskāries ar nāvējošo infekciju.

Lai novērstu šo trūkumu, NVO "Jaunatne pret AIDS" sadarbībā ar AIDS profilakses centru un Sorosa Fonda–Latvija un ANO Attīstības programmas (UNDP) finansiālu atbalstu realizē projektu "Atbalsta punkts HIV inficētiem cilvēkiem, AIDS slimniekiem un viņu tuviniekiem".

Piesakoties pa tālruni 7372275 vai 7339339, iespējams saņemt psihologa, sociālā darbinieka, pacientu tiesību speciālista un mediķu konsultācijas ar HIV/AIDS saistītos jautā-

jumos. Kompetentu speciālistu atbildes uz jautājumiem par HIV/AIDS var atrast arī internetā: www.aidsnet.lv.

Varbūt tu esi saskāries/saskāries ar šo neizārstējamo slimību, bet varbūt nekad mūža to nevēlētos, jo izjūti paniskas bailes? Dalies ar citiem savās domās! Gaidīšu tavas atsauksmes.

LINDA KALNIŅA

P. S. Pateicos Ivetai Skripstei, AIDS profilakses centra speciālistei informācijas jautājumos, par sadarbību raksta tapšanā.

sports

Par sportistu gaitām

Panākumi fika gūti republikas komandu čempionātā galda tenisā. Par uzvarētāju kļuva "US-VAD" sieviešu komanda (O. Kartuzova, D. Ročāne un N. Kļimanova). Priecē arī s/k "US" komandas izcīnītā bronzas medaļa (I. Trofimova, L. Viņola un N. Kirilova).

Desmitkārtējie republikas čempioni – "US – VAD" vīriešu komanda – šoreiz izcīnīja tikai 2. vietu (J. Zicāns, J. Apse un J. Isaļevs). Komandas intereses nevarēja aizstāvēt G. Rūsis, kurš mācās un strādā Zviedrijā (tāda paša iemesla dēļ nepiedalījās arī L. Krūmiņa). Republikas čempions S. Vasiļjevs šoreiz bija ieinteresēts startēt citā komandā, kura arī guva uzvaras laurus.

Daudziem studentiem vēl ilgi paliks atmiņā LU rektora I. Lāča tikšanās ar SELL spēļu dalībniekiem un Latvijas Universitādes čempioniem. Rektors isā uzrunā pateicās sportistiem par panākumiem, jo tos tagad nav tik viegli gūt. Paša rektora sporta gaitas saistās ar basketbolu – savā laikā viņš bijis pat Rīgas pilsētas čempions. Pieņemšanā bija klāt arī direktors A. Peičs, kuram vēl joprojām pieder vairāki LU rekordi soļošanā. Brīvā gaisotnē tika pārrunāts par saņemtajiem, par nākotnes problēmām. Protams, visa pamats ir pamatīgs darbs, ko veic LU Sporta centra direktors J. Melbārdis. Labestības vārdos varēja just, ka iesāktais sporta darbs nākotnē gūs vēl lielākus panākumus. Par to liecina smai-

di un foto.

Daudz pamatīgāk gribas aprakstīt Latvijas XII Universiādes sacensību gaitu, kas ilga vienu mācību gadu. Sporta centra direktors J. Melbārdis uzskata, ka tās ir galvenās pašmāju sacensības, kas parāda katras augstskolas sportiskos panākumus un arī neveiksmes.

LU sacensību sākums šoreiz bija visai veiksmīgs. Abos pirmajos sporta veidos – šahā un galda tenisā – dubultuzvaras gan sievietēm, gan vīriešiem. Šo pārsvaru veiksmīgi izmantoja sievietes, jau trešo reizi pēc kārtas kļūstot par uzvarētājam un iegūstot vienu kausu glabāšanā.

Pirmās vietas izcīnīja arī peldētājas, basketbolistes, vieglatlētis, orientieristes, tenisistes. Ievēriju pelna arī otrās vietas ieguvējas: volejbolistes, slēpotājas, badmintonistes. Otrajā vietā galvenās sāncensēs – LSPA, trešās – RTU.

Vīriešu komanda, kas pērn bija otrā, šogad palika tikai 3. vietā. Handikaps, ko ieguvām sākumā, netika noturēts. Vīriešu konkurencē uzslavu pelna badmintonisti un basketbolisti, kuri arī izcīnīja pirmās vietas. Savukārt otrās vietas: peldēšanā, slēpošanā, vieglatlētiskā, orientēšanās sportā un tenisā. Šogad neatbilstoši savām spējām startēja futbolisti, džudisti, brīvās cīņas pārstāvji – tikai 5. vieta. Vājāks nekā citus gadus bija volejbols, grieķu-romiešu cīņa, handbols – 4. vieta.

Sporta centra sēdēs tā vadi-

tājs J. Melbārdis uzsvēra, ka ar tādiem rezultātiem augstāk par 3. vietu, protams, grūti tikt. Vīriešiem arī trešo gadu pēc kārtas uzvarēja LSPA, sekoja RTU un LU. Kļūdas ir redzamas, ir, uz ko tiekties.

Man gluži negribētos piekrist rakstam "Naudas trūkuma dēļ pievērsamies kvalitātei". Laikrakstā "Sports" 2002. gada 1. augustā Latvijas Augstskolu sporta savienības prezidents Uldis Švinks raksta: "Ārpus konkurences pašmāju augstskolu pulkā ir Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija." No pārējām augstskolām U. Švinks par līderēm dēvē Latvijas Universitāti un RTU. Manas domas ir tādas, ka LU ir labs konkurents visām Latvijas augstskolām.

Patīkami vērot Eiropas čempionātu, kurā bieži piedalās LU studējošie vieglatlētis. Vēl patīkamāk, ka viņi saņem medaļas un gūst atzīstamus rezultātus. Protams, šie panākumi vēlāk tiek atspoguļoti un atzīmēti arī citās rezervvienībās. Prieks, ka viņi ir LU PPF VSI nodaļas studenti – sveicam S. Oļiņu – 2. vieta 110 m barjerskrējienā, L. Kļaviņu – 8. vieta septiņcīņā, un I. Kožarenoku – 11. vieta šķēpa mešanā (jāatzīmē, ka viņa nupat iestājās LU). Veiksmi sportā un, protams, arī mācībās!

Liels paldies LU direktoram A. Peičam, jo beidzot K. Valdemāra ielā 48, sporta zālē pilnīgi nomainītas elektroinstalācijas, kas atbilst visiem noteikumiem. Vēl varētu vēlēties arī kosmētis-

"US - VAD" komanda. No kreisās: treneris G. Kartuzovs, D. Ročāne, N. Kļimanova un O. Kartuzova, kura izcīnīja 1. vietu

Rektors I. Lācis un Sporta centra direktors J. Melbārdis kopā ar sieviešu basketbola izlasi

ko vai pat nopietnāku remontu. GENĀDIJS KARTUZOVS, LU lektors

GENĀDIJS KARTUZOVS, LU lektors

Aicinām visus "Universitātes Avīzes" aktīvākos lasītājus, draugus un atbalstītājus!

25. septembrī plkst. 15.00 LU Mazajā aulā kopīgi atzīmēsim LU laikraksta 80. dzimšanas dienu. Līdzī ņemt labu garastāvokli!

"UA" redakcijas vārdā galvenā redaktore
ILZE BRINKMANE

jubileja

Tā savu 80. dzimšanas dienu svinēja LU Botāniskais dārzs

Hello!

My name's Alain Schultz and I'm french, living in Mulhouse, in east France. I just begin to learn latvian and I'm looking for pen-friends in Latvia; perhaps you can help me if you know an association with people who are learning french or there is a french-latvian association? All onfo you could give me would interest me very much besides do you have adresses of bookshops, where I could order books to improve my latvian and buy easy books to read? In advance thanks very much for your kind help. Best regards.

E-mail: alschultz@airfrance.fr

ALAIN

pateicība

Finansu un kapitāla tirgus komisija (turpmāk – Komisija) izsaka pateicību Latvijas Universitātes Etnogrāfiskās kultūras centram un tā vadītājam Ernestam Spīčam par piedalīšanos Jāņu ieligošanas pasākumā.

Komisijas sadarbība ar Etnogrāfiskās kultūras centru bija veiksmīga. Pasākuma dalībnieki – centra pārstāvji – bija atsaucīgi, talantīgi vadīja un mācīja latviešu tautas rotaļas un dejas un spēja iesaistīt Komisijas darbiniekus Jāņu ieligošanas tradīciju apgūšanā.

ULDIS CĒRPS,

Finansu un kapitāla tirgus komisijas priekšsēdētājs

līdzjūtība

"Universitātes Avīzes" redakcija izsaka līdzjūtību Latvijas Korporāciju apvienības pārstāvju Artura Vatvara un Ilmara Šēnfelda piederīgajiem, viņus šovasar Aizsaulē aizvadot. Arturs Vatvara kungs bija viens no LKA aktīvistiem, kas atbalstīja redakcijas darbu datorēraš sākumā. Savukārt Ilmars Šēnfelda kungs sadarbojās informācijas gatavošanā LKA un Studēņu prezidiju konventa laikrakstam "Universitas".

Mūsu atmiņā būs viņu labās domas un darbīgums.

Sludinājumi

Atgādinām, ka Universitātes studentiem sludinājumu ievietošana ir par velti.

Divas studentes vēlas irēt istabu. Atstāt ziņu "UA" redakcijā – Ivetai vai Dacei. Tālr.: 7034328.

slas vēsturi. E-pasts: luua@lanet.lv (ar norādi AR-TAI).

Pērku grāmatas par māc-

Pārdodu lietotu datoru. E-mails: kniede@lanparty.lv

Ieklausies!

Vai gribi dziesmām un piedzīvojumiem bagātus studiju gadus? Jā? Tad tevi aicina jauniešu kamerkoris "Vecrīga". Mūsu mēģinājumi notiek katru otrdienu un cetur-

dienu plkst. 19.00 klubā "Vecrīga", Valņu ielā 32.

Sīkāka informācija pa tālr.: 6550764.

Mājas lapa: <http://vecriga.from.lv>

Klāt 1. septembris un Jaunā Studenta svētki!

Sveicot pirmā gada studentus, 1. septembrī Doma laukumā plkst. 19.00 notiks svinīgs pasākums. Studenti aicināti pulcēties jau no plkst.18.15.

Aristotelis nāks ciemos ap plkst. 21 Dzelzceļa muzeja telpās, Uzvaras bulvārī 2/4, kur būs arī balle.

Jaunā Studenta svētki "Aristotelis 2002"

LU Studentu padome jauniešiem, un ne tikai, studentiem ir sarūpējusi vēl vienu pārsteigumu: iespaidīgu vakara koncertu un jautrības pasākumu Rīgas stilīgākajā vietā – Latvijas Dzelzceļa muzejā. Vakara pasākums notiks divās zālēs – lielajā, kur uzstāsies grupa

"Tumsa", prezentējot savu jauno albumu, grupa "The Mundane", sākot Latvijas koncertu tūri, O.Z.O.L.S., kurš nekad nevienu neatstāj vienaldzīgu, un grupa "Exit" iesildīs pasākumu ar patīkamu deju mūziku. Pēc tam līdz pirmajai lekcijai spēlēs Dj Pēteris (klubs "4 Balti Krekli"). Tas vēl nav viss, jo mazajā zālē būs izveidots "Kovboju bārs", kurā tiks radīta arī atiecīga atmosfēra – linijdejas dejojās meitenes no fizmatiem, vesterni uz lielā ekrāna, kārtīgs karaoke, kovboji uz sastrakota bulļa un vēl, un vēl... Atrakcijas, pasākumi, izklaides!!!

AGNESE KIBERMANE, organizatore

Studentu Radio piedāvā

Topošā nekomerciālā Studentu Radio programma (96,2 FM – Rīgā) meklē raidījumu veidotājus, vadītājus un didžejus jauno alternatīvās mūzikas programmu izstrādei un izpildei. Sīkāku informāciju var saņemt un pieteikumus iesniegt līdz š.g. 16.septembrim LU Studentu Padomē, Raiņa bulvārī 19.

pasmaidīsim

Ir divas lietas, kurām vienmēr jābūt kārtīgam studentam – ieskaišu grāmatiņai un karotei. Ieskaišu grāmatiņa nepieciešama, ja nu pēkšņi rodas iespēja kādu ierakstu tajā dabūt; karote – ja kaut kas ēdams parādās.

☺☺☺

Students: Profesora kungs, jūs apsolījāt šodien nolasīt mums lekciju par smadzenēm.

Profesors: Labi, labi – citreiz, šodien man pavisam kas

cits galvā.

☺☺☺

Aptauja "Cik ilgi var negulēt?"

So jautājumu uzdod studentiem pirms sesijas.

Vienu diennakti, atbild "Turības" studenti.

Trīs diennaktis, atbild LU studenti.

Ko nedarīt? – atjautā RTU students, paprasa piepīpēt un pārliet peldmatraci otrā pusē.

"Universitātes Avīze"

(Iznāk katru otro otrdienu)

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē IEVA JASINSKA
Fotogrāfs TOMS GRINBERGS
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datorsalikumu veido GUNTARS STEPĀNS

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586 (pastkastīte atrodas LU kancelejā)
Tālruni: 7034328, 7034329; Fakss un aut. atb. 7034330
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv
Mājas lapa Internetā: <http://www.lanet.lv/~luua>
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauc uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu